

Bilag 6.

Aktieselskabet Alumina.

København F., den 4. November 1907.

I Anledning af det i det høje Ting fremsatte Forslag til Ændring af Lov om Forfatterret og Kunstnerret af 29. Marts 1904 tillader jeg mig herved som Repræsentant for den Institution, der har været den første Anledning til dette Forslags Fremkomst, at henvende mig til det højtærede Udvalg med ærbødig Anmodning om at ville vedtage samme i sin nuværende eller lignende Form.

Til Støtte herfor skal jeg tillade mig at anføre, at Højesteretsdommen, der udtaler, „at en Industrigenstand, hvis væsentlige Ojemed er at tjene til praktisk Brug, ikke findes at kunne betegnes som et Kunstværk“, ganske utvivlsomt vil give dansk Kunstindustri saavel i Indland som Udland en retslig ubeskyttet Stilling, medens al udenlandsk Kunstindustri vil være beskyttet saavel i Ind- som Udland, alt i Henhold til Bernerkonventionens Bestemmelser, ja, Følgen vil endog være, at et dansk kunstindustrielt Foretagende, der benytter f. Eks. en tysk Kunstners Arbejder, vil have samme beskyttet, medens tilsvarende Arbejder af en dansk Kunstner ville være ubeskyttede.

Hvor uretfærdig en saadan Ordning vil være overfor de danske Kunstnere, og hvormeget disse herved ville skades i deres pekuniære Interesser, tillader jeg mig at henstille til de Herrers Overvejelse.

Rettesnoren for, hvad man mener i Udlandet om Kunstindustriens retslige Stilling synes mig belyst ved de fra Bernerbureauet indhentede Oplysninger, og Danmark skulde vel nødigt stilles daarligere end Udlandet, til Glæde for det og til Skade for os.

Maar det i det høje Ting blev anført, at Mønsterloven ydede tilstrækkelig Beskyttelse for Kunstindustri, da tillader jeg mig at anføre, først at denne Lovs § 31 udtrykkelig fremhæver, at

„Den Mønsteret i Medfør af Lov Nr. 63 om Forfatterret og Kunstnerret af 29. Marts 1904 eventuelt tilkommende Beskyttelse som Kunstværk berøres ikke af denne Lov“,

og dernæst, at Mønsterloven kun gælder for Danmark, medens Kunstnerloven fastslaar Kunstnerens Ret i alle Lande, hvor Bernerkonventionen er tiltraadt, endvidere, at Mønsterloven ved den Benyttelse, man gør af dens Affattelse, er praktisk uanvendelig og de pekuniære Fordringer umulige at overkomme, hvis f. Eks. vore kunstindustrielle Frembringelser skulle anmeldes til Registrering gennem Mønsterloven, vilde Udgiften blive op imod 100,000 Kroner.

Højesteretsdommen blev i sin Tid øjeblikkelig publiceret hele Tyskland over, bl. a. i keramiske Fagblade og har allerede haft Følger.

Jeg tillader mig i saa Henseende at henvise til vedlagte Brev fra Bordeaux og skal oplyse, at nævnte Firma er Gebr. Heubach, med hvem jeg i 1905 ved Trusel om Sagsanlæg traf Overenskomst om ikke at eftergøre vore Sager; nu bryde de sig naturligvis fejl om denne Overenskomst; ligeledes har jeg i disse Dage faaet Meddelelse fra vort Hus i New York om, at man nu der udbyder „imitations of our blue fluted“.

Danmark har jo med sin høje Kultur endog meget store Chancer for Udvikling af en stor og betydelig Kunstindustri paa mange forskellige Omraader, tillad mig